

[Glistrup].

Men når hr. Niels Matthiasen nu er kommet til det resultat, at han ikke mener at kunne være med i folketinget, så må det logiske være, at han foretager en overvejelse af, om han mener, han fortsat kan påtage sig den byrde at sidde i regeringen. Det må være den rigtige konklusion af dette, at hr. Niels Matthiasen trækker sig ud af regeringen i stedet for at gøre det, som han nu gør, nemlig at påføre skatteyderne den ekstra udgift ved, at han får afsavsvederlag svarende til en folketingsmandsløn oven i sin ministergage, samtidig med at en partifælle får den samme folketingsgag. Her ved desavouerer han den beslutning, som vælgerne i Københavns amt traf ved valget den 15. februar. Det har udviklet sig til en meget trist sag for folkestyret med den holdning, hr. Niels Matthiasen her har taget.

Alfred Hansen (DR):

Foranlediget af de betragtninger, som de to foregående ordførere har givet udtryk for, føler jeg trang til at gøre opmærksom på vor grundlov, som siger, at vi har en tredeling af magten her i landet. Vi har den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, og set ud fra mit synspunkt burde et folketingsmedlem, som udnævnes til minister, omgående nedlægge sit folketingsmandat. Jeg mener, at folketinget er den lovgivende magt, mens regeringen og ministrene er et administrationsapparat, og vi kan ikke acceptere, at vi har en sammenblanding af disse to forhold.

Melchior (CD):

Jeg har ikke været forberedt på denne debat, men jeg vil gerne over for indvendingerne om den ekstra folketingsgag have lov til at sige, at folketinget får vel så også en ekstra arbejdskraft. Hr. Niels Matthiasen er jo minister for to ministerier, og selv om han sikkert både er flittig og kan overkomme mere, så kan der vel ikke ses bort fra, at folketinget også får en – ganske sikkert kompetent – arbejdskraft for pengene; jeg synes derfor, det er lige ved smålighedens ydergrænse at anføre dette argument.

Jeg vil gerne benytte lejligheden, da nu denne debat føres – det var noget, jeg ellers ville have bragt op ved lejlighed, når der forelå forslag om ændring af valgloven – til at sige, at vi også i CD er meget betænkelige ved den praksis, der giver denne sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt, som

den forrige taler talte om. Disse bemærkninger er ikke rettet mod de nuværende ministre, selvfølgelig ikke, der er tale om en principsag, men vi kommer i den situation, at skal der f. eks. stemmes om et tillidsvotum eller mistillidsvotum, så sidder der altså et eller andet sted mellem 10 og 20 af tingets medlemmer, der skal stemme om tillid eller mistillid til sig selv. Det synes vi er en uheldig situation at bringe dem i, bortset fra at det må være umuligt for en minister med den travlhed, der er, virkelig at passe et gruppearbejde og et folketingsarbejde ved siden af.

Vi har altså også sympati for, at man ved lejlighed ser grundigt og nøje på dette spørgsmål. Det er ikke noget, der har hastværk.

Poul Hartling (V):

Venstres gruppe vil stemme for udvalgets indstilling, men på den givne foranledning har jeg lyst til at sige, at for næsten 20 år siden var vi et par stykker, som rejste det spørgsmål, om ikke man burde følge den norske ordning, at når et folketingsmedlem blev medlem af en regering, så afstod han fra at sidde i tinget, og suppleanten blev indkaldt. Det kan der føres en lang, god argumentation for. Det skal jeg afstå fra her og blot henstille til udvalget for forretningsordenen og det udvalg, vi har nedsat om tingets arbejdsgang, at man tager det spørgsmål op, hvordan det bedst kan ordnes.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne sige om miljøminister Niels Matthiasens beslutning, at jeg ved, han netop har gjort det, han har gjort, ud fra den risiko, der var for, at han kunne blive angrebet for at gøre noget, der måske kunne synes at være umoralsk.

Som bekendt har miljøministeren udnævnt et folketingsmedlem til en betydelig administrativ post, og dette folketingsmedlem er valgt i den samme kreds, som Niels Matthiasen er valgt i. Ved udnævnelsen af dette folketingsmedlem ville Niels Matthiasen, som det jo er alle bekendt, automatisk indtræde i folketinget. Nogle kunne måske kritisere Niels Matthiasen herfor, og han vurderede det derfor sådan, at når han som minister skulle udnævne et folketingsmedlem, der netop var valgt i den samme kreds, så ville han ikke udsættes for den kritik, og derfor ville han afstå fra at modtage den plads, han i øvrigt i henhold til valgloven har ret til.